

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Sendt pr. mail til:

gyk@star.dk og asc@star.dk

Sagsnr. 17-1268

Vores ref. ENE/bho

Deres ref.

Den 5. maj 2017

Frikommuneforsøg II

LO har fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering modtaget høring vedrørende bekendtgørelse om Frikommuneforsøg II på beskæftigelsesområdet.

Som det fremgår af LO's høringssvar til lovforslaget til Frikommuneforsøg II finder LO det kritisabelt, at fritagelsen i kommuneforsøgene på beskæftigelsesområdet alene hjemles i allerede godkendte forsøgsbestemmelser og ikke direkte i lovforslaget. Hermed vil der ikke finde en politisk behandling sted på fritagelser, der er omfattet af politiske forlig på beskæftigelsesområdet.

LO har følgende bemærkninger til bekendtgørelsen:

Formkrav ved lovpligtige samtaler.

§ 4, 5 og 6.

LO kan ikke støtte, at der med forsøgstilladelsen gives mulighed for, at samtaler kan finde sted i form af telefon, Skype eller gruppesamtaler. Det er LO's vurdering, at LO's medlemsgrupper har størst gavn af personlige og individuelle samtaler i jobcentret.

LO er positiv overfor, at jobcentre kan tilrettelægge en anden kadence i samtalerne, så længe det tager udgangspunkt i den enkelte lediges reelle behov. LO der imod ikke gå ind for, at bekendtgørelsen rummer mulighed for, at indsatsen kan nøjes med at være på omtrent det hidtidige niveau. Da bekendtgørelsen ikke indeholder en definition af "omtrent" åbnes der op for, at forløbet blot indeholder færre samtaler. Det svækker efter LO's opfattelse den lediges retssikkerhed.

I forhold til A-kassernes inddragelse er det foreslået, at jobcentre i det konkrete forsøg skal tage stilling til om det berører samarbejdet med arbejdsløsheds-kassen. LO finder det uacceptabel, at det udelukkende er jobcentret og dermed kun den ene part i samarbejdet, som kan beslutte, hvorvidt forsøget berører samarbejdet mellem jobcentret og arbejdsløsheds-kassen. Det bør således i bekendtgørelsen fremgå, at a-kassen i de konkrete forsøg skal kontaktes med henblik på at afklare om forsøget berører samarbejde med A-kassen.

Fleksibilitet i forhold til rimelighedskravet

§ 8

Der lægges i forsøgstilladelsen op til at fravige rimelighedskravet i små miljøer med et særlig fokus på trykke rammer omkring personen, for gruppen af dels jobparate kontanthjælpsmodtager samt personer med varige begrænsninger, ressourceforløbsmodtager og unge under 30 år. LO finder afgrænsningen med små miljøer som utilstrækkelig og diffus.

Rimelighedskravet er dels et værn mod fortrængning af ordinære ansatte, men også et værn mod, at medarbejdernes arbejdsvilkår ikke belastes af ansvaret for et uforholdsmæssigt stort antal personer i støttet beskæftigelse. Det kan gøre sig gældende, hvis der gives mulighed for at fravige forholdstallene særligt i små virksomheder.

LO kan på den baggrund ikke støtte en fravigelse af rimelighedskravet som forslået i §8.

En plan for en sammenhængende indsats sammen med borgeren

§12

Det fremgår af bekendtgørelsen, at målgruppen, som omfattes af fritagelsen, er personer, der har komplekse og sammensatte problemer. Fritagelsen indebærer også dagpengemodtagere efter § 2 i Lov om aktiv beskæftigelsespolitik. LO finder det ikke relevant at medtage denne gruppe i fritagelsen, da dagpengemodtagere som gruppe ikke kan ses som havende sammensatte og komplekse problemstillinger

Yderligere finder vi det er problematisk, at journalen indgår i det materiale, som kan undtages. Vi er som udgangspunkt positive over for ideen om en samlet plan på tværs af sektorer, men journalen og den deraf følgende notatpligt omhandler i høj grad om borgerens retssikkerhed. En samlet plan vil miste sit formål, hvis den ikke også skal indeholde notater om borgerhenvendelser. Notater om borgerhenvendelser kan således ikke udelades uden en urimelig svækkelse af borgerens retssikkerhed.

§ 13

Både generelt og specifikt i forhold til rehabiliteringsplanens indsatsdel i sager om ressourceforløb og jobafklaringsforløb, anser LO det for stærkt problematisk at der åbnes for udeladelser fordi det vil forringe borgerens retssikkerhed. Denne retssikkerhed bør håndhæves og sikres i den samlede plan og være del af den samlede bekendtgørelse.

Med venlig hilsen

Ejner K. Holst

